

РЕШЕНИЕ

№ 9858

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **648** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от адв. Д. Х. Д. против отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в решение № 3055/06.01.2025 г. на зам. главния прокурор при Върховна прокуратура.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение в частта, с която е отказано предоставянето на информация по т. 2 от заявление вх. № 3055/2024 г. Отбелязва се, че е налице надделяващ обществен интерес за предоставянето на отказаните с обжалваното решение актове на главния прокурор или поне на пълния им списък, тъй като тяхното укриване поражда съмнение за злоупотреба с правомощия. Посочва се, че търсената информация съдържа данни относно актове, с които главният прокурор ръководи осъществява ръководната си функция спрямо останалите прокурори, а няма за предмет актове по конкретни наказателни производства.

Ответникът – зам. главния прокурор при Върховна прокуратура, редовно призован, се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата като неоснователна и поддържа, че исканата информация представлява вътрешноведомствени актове, които не са свързани с обществения живот в страната и от тях заявителят не може да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

Със заявление № 3055/13.12.2024 г. до главния прокурор на Република България

жалбоподателят поискал да му бъде предоставен достъп до следната обществена информация:

1. Пълен списък, съдържащ наименованията на всички, действащи към момента на предоставяне на информацията, издадени на основание чл. 126, ал. 2 от Конституцията и чл. 138, ал. 1, т. 6 от Закона за съдебната власт, от главния прокурор актове по надзор за законност и методическо ръководство на дейността на всички прокурори, заедно с пълните текстове на тези актове и приложенията към тях;

2. Пълен списък, съдържащ наименованията на всички, действащи към момента на предоставяне на информацията, издадени на основание чл. 138, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСВ, от главния прокурор вътрешноведомствени актове, с които се установяват права и задължения за административните ръководители и прокурорите, заедно с пълните текстове на тези актове и приложенията към тях;

3. Пълен списък и текстовете на действащите актове, с които главният прокурор е организиран и възложил функционални задължения на отделните отдели, направления, звена и пр. подразделения в рамките на Върховната прокуратура, включително вътрешните правила за дейността им.

С оспореното в настоящото производство решение № 3055/06.01.2025 г. на зам. главния прокурор при Върховната прокуратура на основание чл. 34 във вр. чл. 28, ал. 2 и чл. 27, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ бил предоставен достъп до поисканата информация по т. 1 и т. 3 от заявлението. В мотивите на решението било посочено, че посочените актове в т. 2 от заявлението на жалбоподателя представляват вътрешноведомствени актове, които са задължителни единствено за конкретните адресати и нямат действие по отношение на трети лица. Посочено е, че са издадени единствено по административни и организационни въпроси, като не са свързани с обществения живот и не дават възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на прокуратурата и на главния прокурор, поради което не представляват обществена информация и не възниква задължение за предоставяне на достъп до нея по реда на ЗДОИ.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е

официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Следва да се отбележи, че с оглед съдържанието на оспореното решение № 3055/06.01.2025 г. на зам. главния прокурор при Върховната прокуратура, то в неговия диспозитив липсва изрично произнасяне за това, дали задълженият субект предоставя или отказва да предостави търсената информация в т. 2 от подаденото заявление. Направеният коментар за вида на исканата информация в мотивите на решението, не замества дължимото произнасяне на органа в диспозитива на решението. С оглед на това съдът счита, че по отношение на поисканата в т. 2 от заявление № 3055/13.12.2024 г. информация административният орган е формирал мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК. Този извод се подкрепя и от обстоятелството, че в посочените правни основания за издаване на оспореното решение фигурират само тези правни норми от ЗДОИ, въз основа на които се предоставя търсената информация, но не и разпоредбите, които уреждат случаите, в които тя се отказва.

При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е длъжен да се произнесе с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането (чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 34 от ЗДОИ), така и когато отказва да предостави информация (чл. 38 от ЗДОИ). В случая липсва изразена воля от страна на задължения субект в диспозитива на постановеното решение по поисканата информация в т. 2 от процесното заявление, което представлява мълчалив отказ, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от ЗДОИ и на това основание подлежи на отмяна. Органът е следвало да съобрази, че при направена преценка за наличие на основания за отказ от предоставяне на поисканата информация, е следвало да посочи кое е правното основание за този отказ (по арг. от чл. 37 ЗДОИ), като държи сметка и за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 ЗДОИ). Подобни съображения в тази насока не са изложени нито в мотивите, нито в диспозитива на оспореното решение.

Предвид гореизложеното мълчаливия отказ на зам. главния прокурор при Върховна прокуратура следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените разноски по делото, които представляват заплатена държавна такса в размер на 10 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на зам. главния прокурор при Върховна прокуратура да се произнесе по т. 2 от заявление за достъп до обществена информация №

3055/13.12.2024 г., подадено от адв. Д. Х. Д..

ВРЪЩА преписката на зам. главния прокурор при Върховна прокуратура за произнасяне по същество съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Д. Х. Д., с ЕГН [ЕГН], съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: